

Das hohepriesterliche Gebet Jesu

¹Solches redete Jesus, und hob seine Augen auf zum Himmel und sprach: Vater, die Stunde ist da, dass du deinen Sohn verherrlichst, damit dich dein Sohn auch verherrliche;²so wie du ihm Macht gegeben hast über alles Fleisch, damit er das ewige Leben gebe allen, die du ihm gegeben hast.³Das aber ist das ewige Leben, dass sie dich, der du allein wahrer Gott bist, und den du gesandt hast, Jesus Christus, erkennen.⁴Ich habe dich verherrlicht auf Erden und vollendet das Werk, das du mir gegeben hast, dass ich es tue.⁵Und nun verherrliche mich du, Vater, bei dir selbst mit der Herrlichkeit, die ich bei dir hatte, ehe die Welt war.

⁶Ich habe deinen Namen offenbart den Menschen, die du mir von der Welt gegeben hast. Sie waren dein, und du hast sie mir gegeben, und sie haben dein Wort bewahrt.⁷Nun wissen sie, dass alles, was du mir gegeben hast, von dir kommt.⁸Denn die Worte, die du mir gegeben hast, habe ich ihnen gegeben; und sie haben's angenommen und wahrhaftig erkannt, und sie glauben, dass du mich gesandt hast.⁹Ich bitte für sie und bitte nicht für die Welt, sondern für die, die du mir gegeben hast; denn sie sind dein.¹⁰Und alles, was mein ist, das ist dein, und was dein ist, das ist mein; und ich bin in ihnen verherrlicht.¹¹Und ich bin nicht mehr in der Welt; sie aber sind in der Welt, und ich komme zu dir. Heiliger Vater, erhalte sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, dass sie eins seien gleichwie wir.¹²Solange ich bei ihnen war in der Welt, erhielt ich sie in deinem Namen. Die

صَلَاةُ يَسُوعَ الشَّافِعِيَّةِ

¹تَكَلَّمَ يَسُوعُ بِهَذَا وَرَفَعَ عَيْنَيْهِ تَحَوِّ السَّمَاءِ وَقَالَ: أَيُّهَا الْآبُ، قَدْ أَتَتْ السَّاعَةُ، مَجِّدْ ابْنَكَ لِمَجِّدِكَ ابْنُكَ أَيْضاً،²إِذْ أَعْطَيْتَهُ سُلْطَاناً عَلَى كُلِّ جَسَدٍ لِيُعْطِيَ حَيَاةً أَبَدِيَّةً لِكُلِّ مَنْ أَعْطَيْتَهُ.³وَهَذِهِ هِيَ الْحَيَاةُ الْأَبَدِيَّةُ: أَنْ يَعْرِفُوكَ أَنْتَ الْإِلَهَ الْحَقِيقِيَّ وَحَدَكَ وَيَسُوعَ الْمَسِيحَ الَّذِي أَرْسَلْتَهُ.⁴أَنَا مَجِّدُكَ عَلَى الْأَرْضِ، الْعَمَلُ الَّذِي أَعْطَيْتَنِي لِأَعْمَلُ قَدْ أَكْمَلْتُهُ.⁵وَالآنَ مَجِّدْنِي أَنْتَ، أَيُّهَا الْآبُ، عِنْدَ ذَانِكَ بِالْمَجِّدِ الَّذِي كَانَ لِي عِنْدَكَ قَبْلَ كَوْنِ الْعَالَمِ.

⁶أَنَا أَطْهَرْتُ اسْمَكَ لِلنَّاسِ الَّذِينَ أَعْطَيْتَنِي مِنَ الْعَالَمِ، كَانُوا لَكَ وَأَعْطَيْتَهُمْ لِي وَقَدْ حَفِظُوا كَلَامَكَ،⁷وَالآنَ عَلِّمُوا أَنِّي كُلِّ مَا أَعْطَيْتَنِي هُوَ مِنْ عِنْدِكَ، لِأَنَّ الْكَلَامَ الَّذِي أَعْطَيْتَنِي قَدْ أَعْطَيْتَهُمْ وَهُمْ قَبِلُوا وَعَلِّمُوا يَقِيناً أَنِّي خَرَجْتُ مِنْ عِنْدِكَ وَأَمِنُوا أَنَّكَ أَنْتَ أَرْسَلْتَنِي.⁹مِنْ أَجْلِهِمْ أَنَا أَسْأَلُ، لَسْتُ أَسْأَلُ مِنْ أَجْلِ الْعَالَمِ بَلْ مِنْ أَجْلِ الَّذِينَ أَعْطَيْتَنِي لَأَنْتَهُمْ لَكَ.¹⁰وَكُلِّ مَا هُوَ لِي فَهُوَ لَكَ، وَمَا هُوَ لَكَ فَهُوَ لِي وَأَنَا مَجِّدُ فِيهِمْ.¹¹وَلَسْتُ أَنَا بَعْدُ فِي الْعَالَمِ وَأَمَّا هَؤُلَاءِ فَهُمْ فِي الْعَالَمِ وَأَنَا آتِي إِلَيْكَ. أَيُّهَا الْآبُ الْقُدُّوسُ، أَحْقِطْهُمْ فِي اسْمِكَ الَّذِينَ أَعْطَيْتَنِي لِيَكُونُوا وَاحِداً كَمَا تَحْنُ.¹²حِينَ كُنْتُ مَعَهُمْ فِي الْعَالَمِ كُنْتُ أَحْقِطْهُمْ فِي اسْمِكَ، الَّذِينَ أَعْطَيْتَنِي حَفِظْتَهُمْ وَلَمْ يَهْلِكْ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا ابْنُ الْهَلَاكِ لِيَتِمَّ الْكِتَابُ.¹³أَمَّا الْآنَ فَأَيُّ آتِي إِلَيْكَ، وَأَتَكَلَّمُ بِهَذَا فِي الْعَالَمِ لِيَكُونَ لَهُمْ فَرَجِي كَامِلاً فِيهِمْ.¹⁴أَنَا قَدْ أَعْطَيْتَهُمْ كَلَامَكَ وَالْعَالَمِ أَنْعَصَهُمْ لَأَنْتَهُمْ لَيْسُوا مِنَ الْعَالَمِ كَمَا أَنِّي أَنَا لَسْتُ مِنَ الْعَالَمِ.¹⁵لَسْتُ أَسْأَلُ أَنْ تَأْخُذَهُمْ مِنَ الْعَالَمِ بَلْ أَنْ تَحْقِطَهُمْ مِنَ السَّرِيرِ.¹⁶لَيْسُوا مِنَ الْعَالَمِ كَمَا أَنِّي أَنَا لَسْتُ مِنَ الْعَالَمِ.¹⁷قَدْ سَهُمْ فِي حَقِّكَ، كَلَامُكَ هُوَ حَقٌّ.¹⁸كَمَا أَرْسَلْتَنِي إِلَى الْعَالَمِ أَرْسَلْتَهُمْ أَنَا إِلَى الْعَالَمِ.¹⁹وَلَأَجْلِهِمْ أَقْدِسْ أَنَا دَاتِي لِيَكُونُوا هُمْ أَيْضاً مُقَدَّسِينَ فِي الْحَقِّ.

²⁰وَلَسْتُ أَسْأَلُ مِنْ أَجْلِ هَؤُلَاءِ فَقَطْ بَلْ أَيْضاً مِنْ أَجْلِ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِي بِكَلَامِهِمْ.²¹لِيَكُونَ الْجَمِيعُ وَاحِداً كَمَا أَنَّكَ أَنْتَ، أَيُّهَا الْآبُ، فِيَّ وَأَنَا فِيكَ لِيَكُونُوا هُمْ أَيْضاً وَاحِداً فِيَنَا لِيُؤْمِنَ الْعَالَمُ أَنَّكَ أَرْسَلْتَنِي.²²وَأَنَا قَدْ أَعْطَيْتَهُمُ الْمَجِّدَ الَّذِي أَعْطَيْتَنِي لِيَكُونُوا وَاحِداً كَمَا أَنَّنَا تَحْنُ وَاحِدٌ.²³أَنَا فِيهِمْ وَأَنْتَ فِيَّ لِيَكُونُوا مُكَمَّلِينَ إِلَى وَاحِدٍ وَلِيَعْلَمَ الْعَالَمُ أَنَّكَ أَرْسَلْتَنِي وَأَحْبَبْتَهُمْ كَمَا أَحْبَبْتَنِي. أَيُّهَا

du mir gegeben hast, die habe ich bewahrt, und es ist keiner von ihnen verloren, außer dem Sohn des Verderbens, damit die Schrift erfüllt werde.¹³ Nun aber komme ich zu dir und rede dies in der Welt, damit sie meine Freude in ihnen selbst vollkommen haben.¹⁴ Ich habe ihnen dein Wort gegeben, und die Welt hat sie gehasst; denn sie sind nicht von der Welt, wie ich auch nicht von der Welt bin.¹⁵ Ich bitte nicht, dass du sie von der Welt nimmst, sondern dass du sie bewahrst vor dem Bösen.¹⁶ Sie sind nicht von der Welt, wie auch ich nicht von der Welt bin.¹⁷ Heilige sie in deiner Wahrheit; dein Wort ist die Wahrheit.¹⁸ Wie du mich gesandt hast in die Welt, so sende ich sie auch in die Welt.¹⁹ Ich heilige mich selbst für sie, damit auch sie geheiligt seien in der Wahrheit.

²⁰ Ich bitte aber nicht allein für sie, sondern auch für die, die durch ihr Wort an mich glauben werden,²¹ damit sie alle eins seien, so wie du, Vater, in mir und ich in dir; dass auch sie in uns eins seien, damit die Welt glaubt, dass du mich gesandt hast.²² Und ich habe ihnen die Herrlichkeit gegeben, die du mir gegeben hast, damit sie eins seien, wie wir eins sind,²³ ich in ihnen und du in mir, auf dass sie vollkommen eins seien und die Welt erkennt, dass du mich gesandt hast und sie liebst, so wie du mich liebst.²⁴ Vater, ich will, dass, wo ich bin, auch die bei mir seien, die du mir gegeben hast, dass sie meine Herrlichkeit sehen, die du mir gegeben hast; denn du hast mich geliebt, ehe die Welt gegründet war.²⁵ Gerechter Vater, die Welt kennt dich nicht; ich aber kenne dich, und diese

الآبُ، أُرِيدُ أَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَعْطَيْتَنِي يَكُونُوا مَعِيَ حَيْثُ أَكُونُ أَنَا لِيَنْظُرُوا مَجْدِي الَّذِي أَعْطَيْتَنِي لِأَنَّكَ أَحْبَبْتَنِي قَبْلَ إِنْسَاءِ الْعَالَمِ. ²⁵ أَتَيْهَا الْآبُ الْبَارُّ، إِنَّ الْعَالَمَ لَمْ يَعْرِفْكَ، أَمَّا أَنَا فَعَرَفْتُكَ وَهَؤُلَاءِ عَرَفُوا أَنَّكَ أَنْتَ أَرْسَلْتَنِي، وَعَرَفْتُهُمْ اسْمَكَ وَسَاءَعَرْتُهُمْ لِيَكُونَ فِيهِمُ الْحُبُّ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي بِهِ وَأَكُونُ أَنَا فِيهِمْ.

erkennen, dass du mich gesandt hast.²⁶ Und ich habe ihnen deinen Namen kundgetan und will ihn kundtun, damit die Liebe, mit der du mich liebst, in ihnen sei und ich in ihnen.